

162 suorum salute efficeret, ac etiam velle, nisi per ipsos oblet. A
Quatuor exarca bauerunt eum in deserto. Hieronymus
provocaverunt, dicit potius etiam amaricam, ut
terverant, ἔτηντα ταῦρου, licet futurum temporis,
& ταῦρον παρα, Deum scilicet, qui utrū Bruno Car-
thasianus) naturaliter dulcis est, sibi accepit fecerant.
Lyranus citat ex libro Numerorum a Dei querimo-
niam, quod non possit esse, atque id
quæbusit, & tentaverunt Deum; Hebreis 10. c. 29. p. 10.
reverentur, & tentaverunt Deum, hoc est, sapientia ac
identem reverentur ad tentandum Deum. Euthymius
& Nicophorus ad episcopos in malam accipi volunt par-
tem, ante mortis passus wasias, & a priori malitia ad
aliam. Iraque hodo conversio ita non negligatur
de ponitentia, quod nihilominus Buda debet, nec
etiam, quod placet Haymoni, deponere scilicet a quo
est, & a fratribus se elevare ad

*Et tecutaverunt Deum videlicet r̄ius asurae, & your,
ac potentiā ipsū, ut aie Apollinarius Lege verbum 18.
viam habet nomen & el utrobius, significans Deum, ut
et potens, quasi reverenter non posse, vel experti vel-
lent an posset qui potens absolute nominatur.*

finitus pro numero inuenit. **E**t dicitur deum Lyranus, & Dionyxius numerant recensentes duas tentationes aequaliter esse in deserto Hebrei, de quo hic agitur, unam ante egressionem de Agypto, & alteram, ipsa recessio, scilicet ad mare rubrum, quam illi primam non auferunt. Hugo Cardinalis in eundem locum omisit ultimam post redditum exploratorum, & duplice distinguit pro aqua: Caietanus unam, itinerare monte ad sepulchra conceperit, aliam in ipsis sepulchris, praeterieris reservata, & annam in crastinum. Addit Dionyxius tropologiam violatorum decem principium praeceptorum, convenientem tam etiam cum ceteris de numero determinato, sicut quando Jacob expostulavit cum foco, & de foco, circumventum se ab illa, & misteriose mercordem ipsius docem vobis o, non tam nullam fuerint, five etiam plures, non tot exacte: & Job p. dixit, **E**n deinceps confunditis me; si enim non definiat qui verba Jacob proprii vellet, de qua re de nostris Pere-
Tropolog.
e Gen. 11. 7.
41.
p. 10. 34.

*P. P. 24. 10. rius, & Deltrius. Inducit David q. alibi Deum de Hes-
sus abducere, exacerbatione ren- καὶ μέσοις εἰρήνης ἀνέβατον Ιερουλά.*

Et verbis irritantes immaculatum Israelis.

4. Distr. 31. *num r. Hor loco Gajeranus invenimus etiam reuelationem
17. contra Moysem & Aaron de Sacerdotio & principatu s,
1. Sam. 16. & idololatria Moabitica, seu Madianiticae.*

Porro, posita litterali exaggeratione pecat ex loco deferre & in quo, ubi debeat magis gratis & humi-
les eis, maiore egentis in penuria auxilio Dei, Hugo
Accomo-

transfert ad claustra filios peculiares Dei filiale, qui & legibus, ut eis gravior eret in populo, quia blasphemus & sacrilegii culpa: vel sumendo sanguinem pro benigno, & beneficio, maius ingratitudinis peccatum, vel

operum quia in eorum gratiam patraverat. Verbum port-
תְּהַבָּא אֲלֹהִים תְּהַבָּא בְּהַבִּיל, & תְּהַבָּא
ab ultima littera alphabeti נֶתֶר, significat, sicut &
תְּהַבָּא, signare & scribere, limitare, terminare,
terminum constitutere, seu genum pro limite.

In ianuam conciverunt eum in iniquo». Hieronymus affl. acerat eum in solitudine. Alii contristaverunt, irritaverunt, ut, «pedagoge», et **1033** «iacob suibū fecerunt cum ei scilicet vel dolo». Palaestrum Romanum. & Gallicantus.

vers. 2. num, & Casiōdorū, in terra fine aqua, quod in codicibus Graecis est, ἡ γῆ νερόν. Idem epitheter terra existat in psalmo 62° ubiq̄ Hebreo Hieronymus interpretatur *confitentem fine aqua*. Hoc loco est nomen Νῶν, testimoniū, a ΔΥΝατissim delolavit.

Et conversi sunt. Alii, aversi, scilicet à Deo, ad peccatum. Bruno Carthusianus explicat: vel reversi, nempè ad ingenium, prioratae peccata: vel conversi ad idem quod ante male contrabibant: Jungendo augm cum felicitate, ingubra taliter oratione, quia earum vultu oculi significari, quod populus illis crucifixibus, id est, gratia officiis molestis exacerbat, exalat perbat, concitabat, contrabibat? Hor verè et propriè poëta pafius est

Christus, ad usum cuicunque à Iudeis. Tandem signari idem posset videtur esse quod notare *contradicendo*, & *malis sententiis* deponendo, & *contradicendo*, & *Iudicando* habebatur, etiam versus Campestris. Et ita le gesserunt Hebrei, ut sententias non simili cum Deo, & cum Christo agerentur, & quae posteriores, & fluentes eum tamquam *signum*, cui *contradicere* est, & in quo maledictum onus jacula difficerent. Alias editionis ratione se fuisse habuerunt, & latitudine quod sibi dicitum Hebreos vellet verbum, & cunctimur voluerunt.

Hebreice non est manus secundo loco, sed tantum **TYD** mitar à tribulantibus. Voluerunt Interpretes manum opponere manus, potenter posse, & nimil Dei, & nō majorē esse ad comparationem, quam Pharaonis. **Alia** Lanna Piatleria, atque Caddiorus, & Anobius habent, *de qua*, *vel*, *qua* *de libera eo*, & Gallicanus, *de manu tribulantibus*, in plurimi, sicut Arabicum *iam citatum*, & Apollinarium.

Illud de crucifixione miratur Genebrardus a nullo
ante se, obseruans, Mirabat & ipsi, qui priusquam
apud ipsum legimus, obseruaveram. Citas de litteris &
sigillis, quod crucem quandam representaverit, Origenes
& Terterianum, & Cyprianum, & Hieronymum &
Addre. Autorens alteracionis Ecclesie & Synagogae
apud Augustinum / quamvis apud Ezechielem & legat
ignun., & non tamen Iaschachilum, Rupertum I., qui
transcripsit Hieronymum: præterea fidorum, nec non
alium in Ezechielem I., & Apoclypsim m., præterit in
Pradum nostrum item de nostris Grelerum n.,
Intelligentem de Crucis scriپtorem, qui profet, præter
statim citatos, Augustinum, & Paulinum p., Ambrosium
& Clemens, & Alexandrinum, qui sicut & fidorum,
& non illius, in Chrysostomus, quod Thoma Gracis
ita nota trecentorum / Hebrews nunc valer ¶ 400. nos
dolum Crucis, & rotis, ac seu etia v., designat 18. &
in prima elementa nominis Iesu, Iefu, innu volunt sub
typo 3. 8. vernacularum Abraham, idest, fideles ac do-
cilestis Dei, sive Iesu, qui in eum fino nomine*c*
luncut & salvantur. Addere posset trecentos Gedonis
miles. Legende nique Sixtum & Senenem, Alaman
Copum x., Ludovicum Lusitanum, & Danielm Mallor-
cum z., & cogenugatur, (si ne ruge delectant) Joanne
Gropius. Placet mihi tamen ratio, ut id obiter dicam,
cum reddit, cur Antonius exhibeat in pictura cum
fatu, seu cum Cruce sic expresa, non appositu indice su-
periore, cui affixa inscriptio; quia genit ¶ 401. Egyptius
ratur, apud quam T salutis ac venientia vice hieroglyphi-
catur, habetur; & Ille honeste natus loco, hoc prob
eligious, prælati tali signo, in quo etiam Damones
retrahit abget, docere voluit vitam ipsam veram,
cum iuperitatem venturam expectabant, led hujusmo-
dellus, non percepientiam jam advenire, eademque si-
cillent, frustis esse. Credit etiam hoc codem exem-
pli, & ob viciniam cum Egyptio, Ethiopia, Abyssi-
niam in manus ab collo cruces gestare. Non afferunt
Genebrardo, hodie immunitate esse figuram dicitur
et, quia olim referebat crux, improbatu Malore-
num, & Judentorum, ut mysterium Crucis obseruer-
entur, & exponerentur, ut mysterium.

*rectam operiu, ut extrahat de lacte miferia, & de luto
toctis z: edacentem de cordibus nostris serpentem toro-
noufa: adhuc extantib ad improborum castigatio-
num: tandem: quia tenebas nostram, deducere nos vult
in uotante sua.*

se cere felici placuit non asperare, nec omnino asperare
etiam si rati exacterbatum, quem vocant, Hieronymus
hoc loqui interpretatur de Moyse, qui Deum, aut, &
videbat, & oculis (serendum externam appar-
iuit,) et non oculum tantum exacterbatum, sed
nec ab Hebreis exactum barbi, quin audiunt, quod
christiani in canis nascuntur, et non in hominibus.
Addi posset, in dignissimi me tractatus sicutum Princi-
pium, stane fiduciam, et loco, ut pugnemus, ut
oblivici, istudque fore oblitione date dexterorum nostrorum
quam nos, super quos, ut viros derideat de. Dei, fit manus
deipso, & huius ipsius manus non meminisse. Inipium
deinceps jungeri manus cum resuscitentibus dextera dividit,
et invenit omnes qui ipsum oderunt g, & exultant dextera
terram deponentem h, sine quicunque diabolus fate
at dextris eorum, qui, sicut repellunt eum a suis, ubi se con-
tinetur, ne commodeantur.

Et propterea signo isto, & prodigio suis in campo tempore, &c. locis diversis, quae non sunt etiam illi. Quid finis signa & prodigia? Diversum enim aduersum est, ex quo signa & prodigia, que illo anno videntur in genere vocantur mirabilia saeculorum. Hebreorum NTD peler. Nec video cur refringat Agelius ad illam virgae converteminem in serpentinum, quem Moyses fidem sibi parabat a Deo legatum esse. Deinde mandata de dimissione filiorum Irael expromere Nam quamvis Exodo k. ubi recitatur. k. t. 7.

verunt. Unde Christi divinitatem Valentia f. nostrarum demonstarat.

Nun sump recordatis manus ejus, die qua redemit eos de atra tribulante. Hieronym. à tribulante. Chaldeus, annis miraculorum ejus, & die quo redemit eos ab infelicitate. Alii, die qua redemit eos de angustia. Arabicus, annis afflictionum eos. Illyricus, de manibus angustiantibus.

Loritz in *PCL. Tom. III.*

*Vers. 44.) Et convertit in sanguinem flamina eorum,
& imbre eorum ne biberent.*

Deinceps enumerat Egypti plagas, & in hoc quidem verbo conversione aquarum in sanguinem, alias in frequentius verbis inclusivae sigla ad 51. Ceterum res omnes hic recensenter, quae in Exodo ab 5. nec in ordine quo ponuntur ibidem, inferuntur eis quaedam magis distincte, quae pertinent ad caddim, nihil etiam tinctur de conversione virginis in serpentes, quia nihil nocet Egyptis, nec nunc de submersione Egyptiorum, quia contigit extra Aegyptum: quamvis Ruth periret, omnia primogenitorum eadem, propterea pronata con versionem virginis in golubrum, & voratas virgas Magorum. Omitti videntur tertia cyprinum, fexta ulserum, seu putulatum, nona tenebrarum, nona quemadmodum in psalmo 104. quinta & sexta. Memoria caufata, plagas decem narratas in Exodo, Rabbini rabionis vocibus acrosticis his complexi sunt, de quibus Genesius brandus, aliqui Latinis, (in Hugo meminit,) hoc verfu-

Sanguis, **rana**, **cyniph**, **musca**, **pecus**, **ulcera**, **grando**,
Bruchus, **caligo**, **mors**, **invalere** necando.

Idem tamen Hugo in hoc psalmo decem distinguit, libet alio modo, quam delibrantur in dicto libro Exodus, ad quaram etiam aliquas revocande sunt ut ostendimus. Coifnas Magallianus nostrarum carmine eleganti cecinit plegas **Egyptiacas**. Augustinus notat loco illarum trium alias hic exprimit plegas, rubiginis, pruinae, ignis, facit etiam ad rem canion Hieronymus d, ubi de laudibus dicitur Dei, histole ordo servandus non est, sed frequenter evenit, ut qua prima facta sunt, extrema dicantur, & que novissima, referantur ad prima. Quod sepraevenimus septimum psalmus, & censerosimus quartus, ubi lignorum potentia, non ordo defertur, docere nos poterunt. Confirmat preterea ex isti psalmi tertii, & quinqueimodi primi, ubi qua prius facta sunt, narrantur extrema, & que ex extrema legimus, referuntur in principio. Mytilanicus explanationem, prater Enarratores psalmi, & Exodi, praeferunt Augustinus persequitur, & Prophete, in Exodus, Iudiciorum, ac Rupertus, quos suis locis citabimur. Mamen porto Nazianzenus in enumeratione plagarum, ne unquam nobis est memoria discedant, ita enim fore, ut ac in vii. isti summi Dei robusti comprehendimamus.

Mythica & platonis titionem, præter Enarratores psalmi, & Exodi, præterim Augustinus persequitur, & Proþer, in Exodus, Idorus, & R. Rupertus, quos vis locis citabimus. Manet porto Nazianzenus in enumeratione plagarum, ne unquam nobis est memoria dicendat, ita enim fore, ut ac in viciſſimum Dei robor contremiscamus.

Quod artinet ad plagam conversorum aquarum in fanguiinem, que prima in decem fuit, describitur diligenter in Exodus. Suum etiam eis, quem percussisse Aaron fuit, aquam fluminis eorum Pharaonis, & servis eius, veram esse in sanguinem, & pices fluminis mortuos, & compunuisse fluvium, & non potuisse Ägyptios bibere aquam fluminis, & sufficere sanguinem in tota terra Ägypti, & nihil potabilis aqua reportare in hauiis rivis, paludiibus, lacibus, valet, tam lignea, quam faxies, fecisces; similiter maleficios Ägyptiorum incarnationibus suis, & ab Ägyptis effosso putoeum per circuitum fluminis, & durate plagam hanc septem dies. Disputat de omnibus plagiis accurat Peretus nostri in selectis disputationibus super libro Exodus. Mibi duximus attingenda quæ ad explanationem psalmi faciunt, omitendo rationem numeri dentati; locum, quæ (de quo nonnulli dictum versu 12.) quo tempore congerient, quamdiu duraverint, quis secundum Deum illas speratus sit, quia Moyse folus, quas Aaron, quas uerque, & an Angelis boni a mal-

bus super libro Exodi. Mibi dumtaxat attingenda quæ ad explanationem psalmi facient, omitendo rationem numeri de nativit. locum, (de quo nonnulli dicitum versu 22.) quo tempore continget, quamdiu duraverit, quis secundum Deum illas operatus sit, sicut Moyses filius, quas Aaron, quas uterque, & an Angeli boni a malis auctores alibi protulerunt.

vers. 32. nes de *Dei majestate* indigne sentire, atque transference gloriae ipsius in brusa; laudetque quod fabricantur *Egypti*. Addit *Proper ex Psalmo 105.* & sanguinem innocentium effundentes, immolantesque filios & filias sois demonis; & puri liquoris fontem, verum Deum Christum reputiantes; cuius gratia ex fluxo sanguinis munifera fanata, animam ab idolatria fluxum erutam demonstrans. Similis fuit apud *Iudorum e.*, & *Petrum* Arise potui auctorem, qui *supplicare* de aliis, quidam de pluribus alius interpretaretur, quamvis Apollinaris hoc loco exponat *opere*, *patres*. Sed Latini imbrebus pro quoque humor aqueo ulpari certum est. Nonius que tellatur, licet confutando indexari dici agomen coelestium aquarum & pluviarum, tamen auctoritate menti variare, significareque omnem humorum aquem, exemplo sit *Luetrietas*.

Ex igni, terra, atque anima (aere) nascuntur, & imbi.

Ex. 44-45. **nalis hoc loco interpretatur tam in malam partem , quando fanguine servimus & carni , quibus non peccati torpores designatur genus , & recidunt nobis omnia in languore damnationis , (id ex quadam Baldus refebat . Arguanus etiam in bonariis , quam aqua veteris legis infinita , vertitur in mala , quae est : quotat CHRISTI fanguine rubet , vel aqua sapientiae mundans , opulentias vanitatis & voluntatis , eradicabit abominabilis nobis . Origenes aquas dignas , eradicabit**

ca & lubrica vocat philosophorum dogmata, qua pars

Misit in eos cœnomiyam, & comedit eos, & ranam, & disperdidit eos.

calogi, debitam prævaricatoribus, id est, adorantibus sculpitiis, & in simulachris suis gloriantibus, & propter illa sanguinem fidelium funditibus, ut neope sanguinem bibant, bibendoque affligantur, non uno, aut duobus, sed totis septem diebus, hoc est, in secula seculorum.

Et convertit in sanguinem flumina eorum. *E*uthymius ac Nicanor nomen plure ponit pro singulari-
tate, seu pro Nilo, qui unicus per universam Aegypti-
um fluit: vel propter multiplices rivulos quod apud eum sunt ac Ni-
le executes, ita ut ob aquarum copiam cenceri possin-
tura flumina. Aegyptum *πατερά τούτου* Herodotus
appellat, Strabone teste, qui etiam scribit, omnem
corruptionē est ab hiis modis mustis, ita ut Pharao ad
averterandam plagam, permitteret populum sacrificare in
eadem terra, fed quoniam negaret Moyses fieri posse, promiti-
tonem dimissione jacifit causa in deferto, dissimmo-
nus obirent longus, et regarent pro ipso; & hoc postquam
fecisset Moyses, ad amictum mustum. Hieronymus hoc loco
Cerutus, enim genus vini carum. Alii Hebraizantes, mi-

Aegyptum fossis Nilis rivo excipientibus, undique interpetram fuisse, ita ut ubique navigabilis esset; quod tamen de Aegypti tantum parte majore mediterranea concedit Abulensis **K.** Cajetano *l* non creditur, docenti nomen riuus pluvia, quandoque diel. Concedi potest de mari: ut apud Abacum **m**, *numquid in fluminibus tractus et Domini? & Jonas in mari demeritus ajet;* precepti sunt *in profundum in corde manus, & fumen cunctum dedit me;* & aliqui illud Psalmi 73, 5, *tua fascias vestis Erban,* de mari rubro interpretantur: vocant deinde Oceanum flumen Homerus, Hesiodus, & alii Poetae. Dixa autem Genesardo placere, ut etiam aquae marine converxint in sanguinem. Id, ergo non videatur necesarium, quia non sunt porables, tamen probabilitate non caret, quia licetque aliquo marinam aquam in crea vase infundendo, exsere faleidine, ac dulcem potabilem reddere. Sed abeat mare longius, in quod per offia se psem effundebat esse. De mysticis conversionis ista dictis: eamque comparati Hugo ex Bernardo, & ex Richardo Arguanus, cum ea, quae facta est a Christo aque, *in vinum, & ab eodem, in nuncupate a Sacerdotibus, vini in sanguinem.*

Et imber corum, ne biberent. Hieronymus, *vivos*,
Alii, fluenta, & ut Augustinus center, melius *rebus ap-*
petuas exponunt aliqui, emanationes aquarum, fons aquarum,
& aquas ab imberibus; foderum enim inquit,
Aegyptii, & sanguinem pro aquis inventuerat. Omnia-
ne in Aegyptiorum ratis decidere pluvias imbreves, testes
Philipo, Plinius q, Mela, & Deuteronomio f liber in-
*nuit. Quare *isquoniam vel iudeo*, unde Latini sum iuri-
bris vocabulum derivarunt, *ab his, qui sibi hoc est, à*
similium fluere; posunt intelligi aquae ab imberibus factientur,
ut obseruant Richardus Cenomanus, & Genebrardus.
*In Palaestino Arabicum legimus, *aquam lacuum* in Ilyrico,
fagna, Bagno, Romano, & apud Casiodorum,
pluviales aqua; & ita legitte Ambrofus refert Bruno
Carthusianus: exponit vero, aquas collectas de pluvias
*in cisternas. Hebrei vox *DD. M. nozel* propriæ sonat*
fluenta, undecimque existant. Evidenter nullum repe-
*nit in illis, v. Bled. Tom. III.***

15 *sit apud alium auctorem, sicut nec ~~te~~ Aquila.* *Aquila.* *Agudo memor auctor de admirandis auditibus suis in Sicilia, ex italico mucicaram quoddam genum reperiri, quod circumquaque advolet, quem vero momordet animalia aliqua, ea interimat.*

Ex his, quia molleto nomen synomya, canina musca, et canis Phoenicis describit, idcirco tam minus nominatio expresa est. Nam quod canus infelix musca, ut Herodus voluit, aliquis, praeferim in auribus, cynomyiam dictam Proculo existimat, sicut quum vulgo quantum nominamus cabellinum; sed qui adaucilsum

*animal, compositum quodammodo si ex imprudentia
animale & mortale, illo nomine erexit quadripedes,
hac vincte omnes volucres remeteat, ita ut acce-
rant intrepide, nec, si quis arreat, cedant, et
tunc, quodammodo, non solum cibis, sed & sanguine
tuerentur carnibus & lingue. Subtile & longissimum cyno-
myram cum stridore in teli morem maxime impetrat ad
volare, infiamque cuti, hincq; exortinatur. He-
breis autem tunc cibis feruntur fuisse, diris exigitam,
fusca, fimbriata, armatis divinitus
contra homines impios. Inde, postquam haec nota-
vit Thomas Malvernensis, qui multi disputar de
lectione praefit loci.*

stae ex diuis, infelians mulcas illis hominibus fu ille.
Non solum repugnanti illi praesens come dendi verbum, &
& citati prius Iosephus, ac Ptole, sed etiam Sapientia
liber, in quo et quod mordibus m'carum occidebantur
Egypti, sed etiam quoniam in Exodo: *veniente gat-
vijnum nra[m] scriberit in dono Pibramis*, & *pro-
rum eius*, & *in omnem terram Egypti*, corripiuntur
Qadim, & *Qadim* in *Qadim* ab eo. *Qadim* in
scium, repelluntque, quam significant *V'V' sciat*, &
Qadim in *Qadim* fluui maximis, sed & aquarum ceterarum,
aut ei uirorum Nilo minorum, rivotum, & paludum g. 5
&c. Ranarum omnis generis copiam irruecunt credi po-
tenti, non timentes, ut ex R. Jacob Genebrardus re-
fert, enles cultidom, & vulnera in Secretoria queaque
fert, ut vocales aquaticae, rubetas, calamitas, bifi-
cias, & Cenocardiariae, resiliunt, cui homines ab-

1.1.109. terram ab bujus modi muscas. Paulus etiam Orosius f-
muſcas caninas per interiorum membrorum horridis mo-
tibus cuiſatias feribit, acerbiusq; incisus ſtam gra-
toentia, quam turpia. Propterq; feciſtis etiam mem-
bris picas moribus inflexisse. Ni oricas muſcas Plu-
tarchus b nominat Ἀριτες, ταῦτα, feret, & in-
parumq; animalia. De gravitate illius plaga ferit. Si cupis
confite diūca & co. i. Ecclesiastis, ubi praeterita non
paecas, que moribus & erodiōnē ferire possint, attu-
gi cīcī muſcas.

Augustinus & myself: musicam ait esse penam corum, scilicet misericordiam qui quartum violantes praeceptum, parentes non hominibus, sed deinceps animalibus, quia hoc est canimus non agnoscere parentes, unius enim & canum catuli ceteri nascuntur. Item habet Petrus in libro de Misericordia: Addit Prosper talibus date sanctorum non debet m^{is}eris, sed ab eorum confortio Chanaganam fide munera, dant humilis pioque latrato, & fibi gratiam, & filia suam cum illis picegenteibus meritis impetravisse s^{ed} R. Ru-

peritus & consumelitus inhibonatores parentum ait non
dixisse, quod honoris oribus promittitur p[ro]p[ter] f[ac]tum
miserit, & immittit, eo prop[ter] modo quo & ad Adamam
in iustitiae & animantes sunt adducta m[od]o, & ad Noe in
arcu dilatores. Citemus in libro Sapientie n[on] prodigia ra-
narum fidei, ex Plinio, Atheneo, & Orof[oro].
Adies Diodorus & Siculus de inediis quos raro fedis
bus proprie[ti]bus pluvia & dampno pepulerunt. Conser-
vata ista eis, pluvia & dampno, deponit, ut deponit
in 66, quamibilis etiam tunc m[od]us.

Iuste, nemo mundus nisi frumenta & frumentorum
frumentorum, & frumentorum, & frumentorum, & frumentorum,

ocean Hieronymus auctore*m* commentarii in Pla-^{A.D. 1714.} 45. & 46. 167
n*s*, interpretari logique*P*otius, non solam in tui-
is *Egyptiorum*, sed in ceteris fabulantes, at-
que costantes paludi bus genitium, & perstrepentes
in theatris ridicula signum a fabularibus, siue assumen-
tomen Dei in vanum, verbi gratia, cum adulero*ovi*,
& meretrici*Veneti* nomi nominatio adscri-
tur, & corporaliter aures leditano*it* *etiam*, *g*u-
dulacione*, d*eletant quidem, sed animis extimes*ex-*
*h*unt, sicut rana illa *permeolata* fuerint *agendae*
ingredientes domin*R*egis, & cubiculum lectuli *ejus*,
super *fratrum* *ejus*, & in domos *seruorum* *ejus*,
in *populus* *ejus*, & *in* *furnis* *ejus*, & *in* *reliquis* *ci-*
terno *ejus*. Jungit Bruno Carthuri*P*oetarum fabula
argumenta garrula Sophsiarum, Hugo in genere de
loqua*c*atis explicat. Distinguens etiama *taras*
gazam, *arreb*, *taRek chaffi*, *Grecz* *zazum*, *aplo-*
sofhi, *z* *ipso* *an*. Itaque huius nostri loci nomen **701**
coiffi *nunc rubigo*, *nunc bruchus*, & non tantum sicut
huc loco, *arrog* *vertitur*; ubi etiam, *vedxi*, *oribus*
ponitur ab Hieronymo; *Grecz* autem est *ipso* *an*.
Quoquo interpres aut ex Hebrew, *brubum* expo-
nunt, & Cajetanus non distinguunt a *plaga* locute*a*; in
Arabico *Platerio* ponuntur pluraliter *pediculi*, *Grecz*
vox *ipso* *an*, ut ex Herodiano Nicophorus referi, &
citat etiam Eusebium Agellius, & collector notario*m*
in *Biblia Grecza* Sicceti: *επορώδης οὐράνιος*,
επορώδης καρπός, *καταπορώδης καρπός*, *κατα-*
πορώδης καρπός, *καρπόνιον*, *καρπούνιον* illud *infidens*
fructibus, & *επορώδης καρπός*. Robigines vocant Latini
de qua *Genebrardus*, & de Robigo *de unoxx dies*
arrogant *admodum* *infidens* *fructibus*.

vito loquacitatis explicar. Distinguens etiam fontanam fluvialium, aliam in caninis, five calamis (*bac* fontanum est quam calamitum vocat) tertiam in dunis, aut rubis (*c* rubra videtur esse) ranunculam quarto loco, quo ad invicem responder, & coacta; tandem caudatum lacertae similem, docet, quod scientia naturalis fluviis ebulit ranas gymnophoritum, (*Sophista quivis*, B intelligit) & curiosus disfunturam. *Fluvius*, *Scirpus*, *Seri-*
m, de qua *Gencardus*, & de Robigo deo unox dies agricultoribus duodecim, deque robigibus sacrificis, cum quibus conserni potest *reg* *pro* *opere*, *brachorum* *florum*; de quo *Rodiginus* n ex agricultoribus libro, nec non de sacrificiis quo Meliunti faciebant Herculi, quod bruchos fugauerit. Item *Aegilius* profert ex alio Graeco, quod *ibidem* *ne*, nec non quem addit *utrum*, item sit qui apud Moyen vocatus est *epi*, (*simplicem*

scriptura ranas haereticorum, qui relikt purgorgite, im-
merguntur in erroribus: fluvius opulentiae ranas advo-
catorum, de quibus exponit illas que dicuntur in Apo-
calypsi a exiisse, ut spiritus tres in modum ranarum:
fluvius mundane sapientiae, ranas Peccatorum con-
dorun, tragediorum, satyricorum; fluvius luncta
voluptatis, ranas Histrionum. Arguanus in loco ra-
parum, id est in locis suis, etiam in locis
1.16.13.3
vocant. ¶ Eutymius putat arguere non quod
dam germe novam locuta problema esse, & à Moy-
se defebiri, & diei bruchum, & ita etiam hic appellari-
bat Aquila, Latinae affi vocem ex Hebreis קָרְבָּן chafit ornatum fulpicari licet, quem Graeci vocent ἡραπόν.
Sed nusquam genus idest gregibus maxime intellum de
quis Virgilius. Ab assumendo, excendendo, depascen-
do, aevorando קָרְבָּן chafit dicitur, quic hoc signifi-
cat. 3. Geog.

ibidem *Pisces*. *S. Petrus*, & *Pseudopropete*, apud eundem Joannem in *Apocalypsi* c.

Huc licet etiam advoare hieroglyphicam disputatioνem a Piero de Rara, quod *Symbolum imperfectionis*, invertereatur, curiositatis, & similitudinē rerum, quas ipsi prius artigimus. At rānas tandem imitari Cyrenaicas placet, aut rubetam grandissimam, aut *Meccenatis* celebratissimam; aut in avito suburbano *Augusti agri*, ranas de rāne filere taciturnitas eis, nec de his plura loqui. Quis crederebat autem famosus inventio-

**hæreticos, qui ranarum cultores essent, putarentur Deiram, quam meminerant in ranarum plaga contra Ägyptios demonstrata, hac vane observantia posse placare? Refert Philastrius, vano infamiam hæreticorum Ranatias Præcelus nominat, ac inter Judæos & Ägyptios viguisse. Non hoc Philastrius ait, ut cipie-
tribuit.**

Ver. 46.) Et dedit aerugini fructus eorum, & labores eorum locutae.

cap. 104 D Exodus 10:1-19 Elouſitæ plaga octava narrat Exodi liber⁹, xxi. Exodus 10:1-19 Anno 2 et nomen animalis quiduscum dicam, (quum non significet animal, et) cum Brana Carthagenis meminerit aliquos dixisse brachum eis, vel etiam erucam, vulgo effectum. Gallica lingua, canillam, (et) quoniam quem effictum operatur brachus locutus est, et genus, emendem patiuntur fruges ac vineæ ab eruginis, fer rubigine. Cerè prognosticon annona carissima locutus est sumi exercitus. Plautus doctus ut erugine et locusta sumi.

vertit; id est *item*, fortassis quod prius vernis sit,
quām evadat locuta. Plagam ipsam describit liber
Exodi, ut narrat Moyse: *terra Egypti* extendente
magnum, venienti uenientem a Domino iudicium rata die
ac nocte, & manegabo aero levatas locutas, que
federuntur in cunctis finibus Aegyptiorum innumerabiles
et de vita
Aegypti.
Iustis & operantes universam terram superfecte uolantibus
omnia, herbas terrenas devorando, & quoadquid pomorum
in arboribus fuit, nihilque omnino in lignis & in arbori-
bus retulerunt. In plamio 104. b, dicente, hoc est
DEO imperante, diversa locutis adiuncuntur, & bruchu-
lulae species (ut antea in omni fine alijs) caujs non era-
ntur numerosa. Sapientie & liberi moribus, roburis prodigi-
osij et homines. Certe Pharaon rogando Aaronem Moy-
semque, ut rogarent Deum ut auferret plagam ipsam ex terra
appellavit mortem d. Cognoscit potest plagae gravitas ea
his que non tantum Philo & Iosephus & agentes pro-
priis de illa, scribunt; sed etiam ex illis quae Plinius
ut meminimus aliis in commentario libri Sapientie, lu-
donna illius diximus haec phaga, plaga que locutis, in ge-
ne, nec non in Narratione Eccliesiatis, b, ac utrobius
que de tentibus myticis circa eisdem, & quo paci-
ca hanc Deus fortitudinem suam magnauit.

Asector Augustini, sribit quod falsarii multa varia-
que confingunt, rodit ut locutia , famam , vitam ,
actuque alienos , donet totum , adverteris quem falsa
confingit , radicitus exterminet . Sed *falsi negotiis non erit impunitus* . Ruperunt transiens ad haereticos om-
nesque qui loquuntur mendacium , & eodem illos in
Apocalypsi a designatis, quoniam scissi locutus pro-
prium non habent voluntatem , sed vento in principem
Aegyptiorum fuit levata , sic conmiserit falsi tellus five in
foro , five in Ecclesiastico concilio contra sanguinem
proximi , five contra fidem Christi , falsa de scripturis
testimonia proferebant , volare peccatum penitus scien-
tiae , fed procudubius per inanem tollantur vento diabolice
superbie , ad subversionem audientium , ad per-
ditionem sibi couentientium . Hugo distinguit hoc
loco zenginum a locuta , illam de odio , invilia , tri-
stitia interpretatur , que fructum bonorum nostrorum
urunt , & faciunt ea iuustitia : locutum de detrahore ,
qui aliorum bona corrotid & confundit . Hoc jam prior
dixeras Petrus Damiani b . Bruno Carthusianus acci-
piens arguit pro canilla , qui eis veritas , quidam
Gallorum lingua , latenter serpens , ait denotare luxu-
riam ; eodemque modo si fumatus pro bracho ; si pro-
priet , pro nebulosa urente , que frugis ablitum ; super-
biam que virtutes , omneque opus bonus fuisse pot :
per locutum designari temeritate in operando , eo
quod hac incedit temere , ac fine ducet . Notandum
tamen , quod fructusque fruges nominantur labores ,
quia sudore , ac labore confante , & labore manuum
vocantur d : immo & Latinis laborari terra dicitur , c Gen. 3:19.
& quedam nominatur a Plinio et laboris , vel potius d Gen. 1:17-19.
Laborinus campus in Campania , eti malunt ali La-
berinum .

Vers. 47.) Et occidit in grandine vineas eorum, & moros eorum in pruina.

Vers. 48.) Et tradidit grandini jumenta eorum , & possessionem eorum igni .

si Joannes Baptism locutus vias, transfige pro-
fuit Evangelica historia; quam etiam de locutie bruchi
que concessit Hebreis vlt velut mundorum, Leviticus g
preferibil liber; tametsi vien fecus Hidoro Pelu-
fiose de Joanne Baptista, qui non dubitas eum qui ita
sentiant afferre dicitur loqui, sed hec beatum aut plantan-
tum duplores fuisse, idei, summittimus, que Graec
in Evangelio nominantur apostoli, eo quod ad hanc sum-
magernium depauperantur. Refertura de cibis Joannis
opinio etiam ab Euthymio ac Theophylaco, & ab
Abulene, b, sequitur illam Nicophorus Calixti, cit-
at etiam Salmeron & Athanasium (in cholis novi testa-
menti, & Pantaleonem sermonem de sanctis luminibus.
Sed contradicunt plurimis alii Enarratoribus Evangelio-
rum, & Hieronymo contra Jovipianum, & I. & Jo-
niam m, Augustino & Prudentio, & Origeni p, hymno
Ecclesiastico de Joanne. Mercurialis, quem citavi,
quoniam fit hec parum salubris ac noxius etiam cibis, mi-
raculo cuidam depudat quod Joannes Baptista ex vitam
fusserunt, cum etiam Galeno q teste, & Suidia. Seleu-
cides aves in Asia locutis vescentes, ex exercitante stria-
to, illique ferri nihil nutriantur. Fortassis a melle
quod idem Joannes usupbat, nonnullum tempera-
mentum erat.

De mylico fenu locularum Gregorius r multa disputat, docens per loculas designari Iudeos & Gentiles, qui sunt ad Christum conversi, refutare conemur Christi, sanctorum predicatorum vitam, linguis adulantibus. Hoc ultimum congruit plage isti, quoniam illa lingue bona inmoderata laudando, inquit, cor rumpunt. Idcirco sit designari dissidentium, & disperadantur inter se inconstitiant, non mobiliterat, ac levitatem animarum vagorum, & saeflentium in facti voluntares. Annullius compotus, oculo nescient

U Galat. 5.13 **X. 2. pr. 20.** **4. 10. 4. 36.** **Qui vobis patet.** Augustinus et opponit octauum placet decalogi, ne falsum feratur testimonium, octauum plagam islam, quia falsus testis nihil aliud vul, nisi nocere mordendo, & consumere mentiendo; propterea monere Apostolum us, si nōreditis; & comeditis invicem, videte, ne ab invicem consumamini. Prosper a

In interpretationem **Origenes** u., & eum imitatus **Augustinus** x., & **Isidorus**, assignant mysticam, seu mavis tropologicam, quibus tacita veluti, & cum silentio illara.

illata, non sufficiunt supplicia, his irrogari de superbris. Actio etiam à Paraphraſe. His autem utitur verbis de-
horribilia verbera, & luculentis grandinis igitur. Etiam ad hanc actionem pertinet, quod dicitur: *¶¶¶¶¶* 47. 48.
de colo doctrinam, per quam possint culpm suam in ca-
ſitigio agnoscere, ut adhuc tenera nescientia videntur
malorum germinis, & spissae ac tribuli volupatio libidi-
nitatis illio consumantur ignis, quem Christus venit mit-
tere in terram a. Idem Augustinus ad adaptum septimo
præcepto, quo vetatur furtum, plagam hanc scriptim,
quia quod per furtum quis contra Del præceptum sub-
ducit, de cœlo perdit. Prosper & paullo altera compoſitione in eis spectat, ut quod levibus grandio agit in
campis, hoc per partibus domibusque inferat alienis
(latro enim ac pœno in plateis & campis diripit) de-
obnoxiosus sit illi legi generali: *Quid tibi non vis fieri,*
alteri ne facies? Petrus Damiani & frigis grandinis
interpretatur de fure, qui charitate frigidos est; calo-
rem igitur de codem, qui ardore cupiditatibus accensus
est, fulgura & tonitus de ejusdem pœno intolerabili-
bus, ne caput & punatur. Christofolus qd quod ad
Aegyptum punierendos, pugnassentis se natura aqua
& igne nullo deterrimento se muovo affercent, ait in
munitatione illorum prodidisse, nempe, quod cum ho-
mines essent, natura tamen reverentia minime tan-
gentur.

reverentia naturae tamen reverentia minime tangunt vitam suam, quae eadem natura praeedit erant, acerbam ferociusq[ue] adire cogenter, Bernardus g[ener]o domino viro sapienti fiam vita etiam esse, fiam mentem, fiam conscientiam, quam *vineam fulsi vellet*, utr[ic]que spissam que b[ea]ta confirmat loci etiam sedem tellimodio, sicut etiam sita privata est, non liberum de domino fuisse, quod si

vinas & vita privata, quæ serilitate dannata sunt. Hieronymus clementiam ait esse DEI, ab fusculis (ramen morus & lycormas a bor magna est) quæ in Agrypro radicata, sanguinos habent fructus propter succum rubrum (interfere & subvertire, ne bibant) qui male plantaverunt, & comedant ex iis fructum. Hugo deponit docet in iustitia oppresione vicinorum; vel à DEO deficerat in iustitia tribulationem ad utilitatem quidem hominum, sed ex quo nonnulli detinores evadunt; per moros, qui sunt initio albi, deinde rubri, postmodum nigri, clericos & religiosos, qui fructibus horum opere abundantur & esse alii vita innocentia, rubri charitate, nigri patientia, mortis desiderio, sed occiduntur à prælia avaritia; quæ strigunt corda, & manus incurvatur, vinas item etiam cum quavis congregations, aut animas fidelium: sicut particulariter tam has, quam moros doctores & Prædicatores, qui ferunt vinum doctrina divina, & verbis temquam foliis nuntiant eos, qui faciunt sibi ferrificas vestes virtutum; sed occidi grandine aperit reprehensionis, & prælia avaritia, aique ambitionis: immeatu quoque grandine percussa, eis simplices ac idiotas priorum subditos, a quibus opprimuntur, & damnationem etiam aeternam traduntur: hot domini subtiliter fabulari ipi arbores, quibus patricium præberet, & dolere item, quando uva decerpitur, eredit. Cepit. *de cura arborum* ^{de cura arborum} tercæ fodiore errorem Manichœorum, a qui ratione Imputum est, quodammodo animam planis assignabat, & ab arbore & folium fructum deceperet, homicidium purabat; & agrum (ipiinis purgare, nefas, & illas audire voces nostras, corpora, motuque illorum interueri, cogitationes ipsas perspicere. Vivunt, arque vegetariæ, plantæ, ac morionem habent ab interno principio, fortissimum autem non viventem functiones ac mortuæ à principio dumtaxat extero fuit. Visatrahens & expellens cum latente sympathia & antipathia, facit ut utiles attrahant suos, relictionem inuitiles: *Juventus* genito, senectus, ut & sexus auctor maritatio, per solam metaphorum ipsius accommodator: vita impotens, est frequentia de animali, propriæ tamen de planta dici possunt, sicut & vivificatio, interfodiisque. *Virgilius* etiam sine metaphora dixit, *intefodiisque*: *Eo in loco*, qui est quarti Georgicon, Cerdia notor exemplis probat necandi, encandi, moriendo, demoriendi, interruendi, occidendi, expirandi, & roris interfodiendi verba usurpari de herbis, fructibus, arboribus. Occidat radicum *Alicium* cix, *lxx*.

Non faciet virum radix occisa cacumen.

Quamquam, Nonio teste, ad inanima etiam hæc transferuntur, ut quum Catullus de scetore, quem hircum vocant, cecinist,

Crudelem nasorum interface pestem.

Quo loco Muretas idem obseruat: & in citatum Virgilii alter scholastes de nostris, Pontanus, quædam alia profeta exempla, nec non de verbo trucidandi, ut de lignum dicuntur, immo in Threnis d' occiduum dicuntur omne pulchrum vñsi, id est, adficiens, vasa, & alia simil pueriliora. Vocat Plinius & generali vocabulo vivificientia terra, Sallustius, & Lactantius, gignentia. Clerico, & terra nata, quæ omnia includuntur in Graecorum ex quo & ex vox Zem, media velud inter planas, & perfectas animalia, Zebula, ita ut eis quasi eadem solam habeant, id est, bararam, si cum aliis viventibus generibus comparentur, nomen acceperint. Plura dixi disputatione de anima.

Et mortuorum. Hieronymus, sutorom, & ita Basilius. *In ea* Theodoreus refutans alios Interpretes raddidit. *Quod* & *quoniam* & *quoniam* & *in Natura*

Et occidit in grande vinas eorum.) Potius etiam sed videt, ut aliecius facit Augustinus. *N. Hieronymus qui occidit, & C. Hebreis & Græce deest conjunctio;* & pronome, sed redit aleturum additur; & conjan-